

ILLVSTRI ET MAGNIFICO VI-
RO D. IANOLASCARI RHINDE
CENO DOCTRINARVM ET AN-
TIQVITATIS PARENTI, TRAN-
QVILLVS ANDRONICVSDAL-
MATA, S. D.

CVM MICHAELÈ NARDINO
meo necessario viro ingenioso & docto lōs
ga mihi disceptatio fuit de nostrę nationis
homine Diocletiano Imperatore, qui eadem animi
magnitudine, qua sublatus erat ad fastigium rerū
humanarum, ad priuatam vitā redierat. Quod me
defendente, illo contra nitente, eam disputationem
sub Cęsarıs & Syllę persona retuli. In temperando
au.ē stilo non simplex difficultas fuit, nā ratio posce-
bat, vt esset infra oratoriam grauitatem, & sua grā-
uissimis personis dignitas attribueretur. Existimaui
hanc meam forturam non nihil ad tuam fortunam
pertinere, non a..... solandi tui atque confirmandi
gratia, in quo virtus & ..... crā summum adire peris-
culum videantur, sed quoniam augustali sanguine
ortus, vt ipse cuius maiores longa serię Cōstātinōs
poli imperarunt, vicissitudine rerum ad hanc tenuis-
simum redactus sis. Quam tu commutationē sic fors-
titer toleras, vt istud viuendi genus elegisse videas-
re. Itaque mitto tibi hunc dialogum, vt cū tua for-
te conferas, ac si probaueris, te authore exeat in mas-
nus hominum, & noster Diocletianus vindicetur a
calumniā.

Vale.